

det er et mindretal her i Folketingssalen, det har hr. Melchior ret i, men føler hr. Melchior sig overbevist om, at det flertal, der er her i Folketingssalen, også afspejler et flertal i befolkningen?

Der tror jeg, hr. Melchior står ved det, som er det afgørende problem i den her sag: Der kommer ingen folkeafstemning, fordi flertallet her i salen ikke tør spørge folket, fordi flertallet her i salen med rette frygter, at befolkningen ikke vil godkende det, som et flertal her i dag vedtager.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg skal først sige til hr. Thulesen Dahl, at den første folkeafstemning om EU, dengang EF, altså fandt sted i 1972 og ikke i 1986, og der er ikke ved de afstemninger, der har været, skabt nogen præcedens for, at der skal være folkeafstemning om Nicetraktaten.

Så siger hr. Keld Albrechtsen nu, at mine kollegaer i de andre partier ikke ønsker debat med befolkningen. Jeg er ikke bemyndiget til at tale på de øvrige partiers eller kollegaers vegne, men jeg vover dog den påstand, at selvfølgelig ønsker de en debat med befolkningen, og de fører den bestandig og uafbrudt, på møder og i samtlige medier føres denne debat. Men det er en hel misforståelse at spørge, om Folketingets 90 pct. store flertal afspejler befolkningens holdning.

Vi er valgt til det, vi har påtaget os det, vi har stillet os til rådighed, vi får løn for det, vi har derfor både pligt til og skal have tid til at være dem, der sætter os grundigt ind i disse ting. Og befolkningen har jo ved masser af valg, efter at vi er kommet ind i EF, nu EU, godkendt og på ny betroet mandaterne til 90 pct. af befolkningen, der tænker som dem, der stemmer ja i dag.

Der er derfor ikke andet end spillægteri, populisme, i at sige, at man er bange for befolkningen. Vel er man ikkenikkenej, vi ved jo alle sammen, at vi skal have valg inden for 1 år, så jeg tror ikke, at der er noget medlem af Folketinget, der ikke vil tage hensyn til befolkningen, selvfølgelig vil vi det, vi vil gerne have vores mandater fornyet alle sammen.

Det er demokratisk og grundlovsmæssigt hundrede procent korrekt, hvad der foregår, tag mine ord for dét.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Endnu en gang vil jeg gerne anerkende hr. Arne Melchior for, at han tager debatten, i modsæt-

ning til en lang række andre ordførere for partier, der bærer det her lovforslag igennem.

Men dernæst vil jeg sige til hr. Arne Melchior, at når jeg tager udgangspunkt i 1986 og det indre marked, er det jo, fordi det efter grundloven, som det blev defineret, ikke var nødvendigt at tage en folkeafstemning for at få det indre marked igennem. Alligevel valgte Poul Schlüter som statsminister, fordi han var i mindretal i Folketinget, at tage en folkeafstemning, og befolkningen var så enig med ham, imod et flertal her i Folketinget, imod Socialdemokratiets ønske, om gennemførelsen af Danmarks tiltræden af det indre marked.

I 1998, da vi stemte om Amsterdamtraktaten, stod det soleklart, at efter de officielle udtalelser fra Justitsministeriet var der tre områder, hvor man afgav formel suverænitet på baggrund af grundloven. Alligevel valgte man at tage en folkeafstemning om det hele, og når man valgte at gøre det, var det jo, fordi man ud fra en politisk vurdering sagde, at det var fornuftigt, at det var befolkningens flertal, der afgjorde, hvor langt Danmark skulle gå i EU-samarbejdet.

Så er det, vores spørgsmål fra Dansk Folkeparti i forbindelse med Nicetraktaten er: Hvorfor i alverden skal de samme spilleregler ikke gælde her?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det er jo korrekt, som hr. Thulesen Dahl er inde på, at frem til og med 1998 respekterede regeringen den demokratiske sædvane, som blev grundlagt i 1986. Der var ikke gnist af tvivl om, at der skulle være folkeafstemning om Amsterdamtraktaten, det var slet ikke et juridisk spørgsmål, når det kom til stykket, det var der enighed om og forståelse for dengang. Men der er altså sket et demokratisk tilbagefald.

Så vil jeg bare sige til hr. Arne Melchior: Jeg har ikke hørt nogen initiativer fra flertalspartierne og fra regeringens side til at inddrage befolkningen i en debat om Nicetraktaten. Det kan være, hr. Melchior har kendskab til, at der skulle have været et eller andet initiativ, at man har forsøgt at holde et debattmøde et eller andet sted – trods alt et eller andet. Jeg har ikke kendskab til det, det må jeg indrømme. Jeg har kendskab til, at flertallets ordførere og ministrene ikke har ønsket at drøfte denne sag nogen som helst steder, hvis de kunne undgå det. Sådan er det, desværre.